

sættelse af grundskyldpromillen blive fælles for alle primærkommuner.

Efter den nugældende kommunale ejendoms-skattelovs § 2, stk. 2, jfr. § 3, træffer kommunalbestyrelserne i primærkommunerne beslutning om grundskyldpromillens størrelse ved to behandlinger med mindst 14 dages mellemrum, og beslutningen skal være truffet senest 31. marts for at have virkning for det skatteår, der begynder den 1. april.

Efter loven om kommunernes styrelse skal årsbudgettet af hensyn til tilrettelæggelsen af kilde-skatten som nævnt fremtidig vedtages senest den 1. oktober før budgetårets begyndelse. Snarest efter 1. oktober skal kommunalbestyrelsen på grundlag af de beløb, der efter årsbudgettet skal udskrives som kommunal indkomstskat, fastsætte den udskrivningsprocent, hvormed kommunal indkomstskat skal svares for det kommende kalenderår, og denne udskrivningsprocent anvendes af skattemyndighederne for så vidt angår den enkelte skatteydere foreløbige skat, hvis beregning skal finde sted før kalenderårets begyndelse. Kommunerne må derfor allerede i forbindelse med vedtagelsen af årsbudgettet foretage en fordeling af skatteudskrivningen på indkomstskat og grundskyld. Det vil på den anden side være tilstrækkeligt i forbindelse med årsbudgettets vedtagelse at beslutte, hvor meget der i alt skal udskrives som kommunal grundskyld, hvorimod grundskyldpromillens størrelse blot skal fastsættes inden skatteårets begyndelse, på hvilket tidspunkt man vil have nærmere oplysning om vurderingsresultaterne pr. 1. august forud for skatteåret.

Fastsættelse af størrelsen af grundskyldpromillen bliver i øvrigt fremtidig en beregningsproces, der foretages på grundlag dels af det beløb, der ifølge årsbudgettet skal udskrives som grundskyld, dels af de afgiftspligtige grundværdier. Der er således ingen grund til at opretholde den hidtidige bestemmelse om, at beslutning om promillens størrelse skal træffes ved to behandlinger med mindst 14 dages mellemrum, og denne bestemmelse foreslås derfor ophævet.

Til nr. 2.

Da de nye fælles regler for fastsættelsen af grundskyldpromillen i primærkommunerne er foreslået optaget i den omhandlede nye § 2, foreslås § 3, der omhandler de hidtidige regler for grundskyldfastsættelsen i sognekommunerne m. fl., følgelig ophævet.

Til nr. 3.

Den ændrede affattelse af bestemmelserne om grundskyldpromillens fastsættelse i amtskommunerne er i det væsentlige af redaktionel karakter.

Til nr. 4-10.

§ 6, der indeholder reglerne om nedsættelse af grundskylden for landbrugsejendomme m. v., omfatter i den nuværende affattelse ejendomme i såvel amts- som købstadkommuner. Når købstæderne pr. 1. april 1970 inddrages under amtskommunerne, vil ejendomme, der hidtil har ligget i købstæderne, blive pålignet amtskommunal grundskyld og dermed omfattet af reglerne om nedsættelse af den amtskommunale grundskyldpromille for landbrugsejendomme, hvorfor de særlige regler om nedsættelse af den primærkommunale grundskyld af landbrugsejendomme i købstæderne kan udgå af § 6. Ændringerne under nr. 4-10 har alene dette formål.

Til nr. 11.

Efter § 1 i lov nr. 418 af 19. december 1966 om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme, jfr. nu § 7, nr. 6, i lovbekendtgørelse nr. 314 af 3. juli 1967, er Københavns frihavns grunde, bygninger og anlæg undtaget fra vurdering, hvorfor det følger allerede af bestemmelsen i den kommunale ejendomsskattelevs § 1, stk. 1, at de ikke længere kan pålignes kommunal grundskyld.

Den nugældende fritagelsesbestemmelse i den kommunale ejendomsskattelevs § 7, stk. 1, litra d, er herefter overflødig og foreslås ophævet.

Til nr. 12.

Skattelempelser med hensyn til kommunal grundskyld efter § 100 i den hidtidige lov om boligbyggeri, jfr. lovbekendtgørelse nr. 239 af 15. juni 1965, kunne ydes indtil den 1. april 1967. Denne lov er nu afløst af lov nr. 245 af 8. juni 1967 om boligbyggeri, som ikke indeholder hjemmel til fortsat lempelse af den kommunale grundskyld.

Henvi s ningsbestemmelsen i den kommunale ejendomsskattelevs § 7, stk. 5, er herefter overflødig og foreslås ophævet.

Til nr. 13-17.

I den kommunale ejendomsskattelevs kap. II er der henholdsvis under afsnit A og afsnit B givet nærmere regler for fikseringen af den kommunale ejendomsskyld i byerne og i sognekommunerne. Reglerne er ikke ganske sammenfaldende, idet fikseringen i byerne er sket på grundlag af værdierne ved vurderinger forud for den 11. alm. vurdering, medens den seneste vurdering forud for 12. alm. vurdering er lagt til grund i de øvrige kommuner. Reglerne om afvikling af ejendomsskylden er derimod fælles for alle kommuner. Efter disse regler nedsættes ejendomsskyldpromillerne — med udgangspunkt i den